

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความรู้และความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบ ไน้มน้ำว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน รัฐบาลและโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร จากการทดสอบนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 200 คน และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 200 คน ด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยแบบ ทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการเขียนภาษาไทยแบบ ไน้มน้ำว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่อง 60 ข้อ 60 คะแนน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบ ไน้มน้ำว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่อง 3 ข้อ 300 คะแนน รวมทั้งสิ้น 360 คะแนน โดยใช้สถิติ ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่ามัธยิมเลขคณิต ค่ามัธยิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และอัตราส่วนวิกฤต (t) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 1 ค่ามัธยิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละของคะแนนความรู้และความสามารถในการ เขียนภาษาไทยแบบ ไน้มน้ำวแบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแน น เต็ม	ค่ามัธยิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ	
		นร.ร.รัฐบาล	นร.ร.เอกชน
1. ความรู้ในการเขียนภาษาไทยแบบ ไน้มน้ำว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่อง	60	56.38	43.08
2. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบ ไน้มน้ำว	100	77.84	61.47
3. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบ เปรียบเทียบ	100	80.84	62.72
4. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบ เล่าเรื่อง	100	83.41	66.11
รวมความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบ ไน้มน้ำวแบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่อง	300	80.69	63.36

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ค่ามัธยฐานคะแนนคิดเป็นร้อยละของคะแนนความรู้ในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยได้ค่ามัธยฐานคะแนนคิดเป็นร้อยละ 56.38 และค่ามัธยฐานคะแนนคิดเป็นร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนโรงเรียนเอกชนต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยได้ค่ามัธยฐานคะแนนคิดเป็นร้อยละ 43.08

ค่ามัธยฐานคะแนนคิดเป็นร้อยละของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยได้ค่ามัธยฐานคะแนนคิดเป็นร้อยละ 77.84 80.84 และ 83.41 ตามลำดับ และค่ามัธยฐานคะแนนคิดเป็นร้อยละของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยได้ค่ามัธยฐานคะแนนคิดเป็นร้อยละ 61.47 62.72 และ 66.11 ตามลำดับ

ค่ามัธยฐานคะแนนคิดเป็นร้อยละของคะแนนรวมความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยได้ค่ามัธยฐานคะแนนคิดเป็นร้อยละ 80.69 และ 63.36

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ อัตราส่วนวิกฤต (t) ในการเปรียบเทียบความรู้และความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนจาก คะแนนเต็ม 60 คะแนน และคะแนนเต็ม 300 คะแนน

ชนิดของแบบทดสอบ	นร.ร.รัฐบาล		นร.ร.เอกชน		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความรู้ในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าวแบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่อง	33.83	8.96	25.85	7.38	2.55 * *
2. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว	77.84	6.95	61.47	15.42	2.29 *
3. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบเปรียบเทียบ	80.84	8.41	62.72	16.69	2.45 * *
4. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบเล่าเรื่อง	83.41	7.18	66.11	6.29	3.41 * *
รวมความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่อง	242.09	139.57	190.08	111.17	4.08 * *

$p < 0.05$ *

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความรู้ในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและนักเรียนโรงเรียนเอกชนด้วยอัตราส่วนวิกฤต (t) พบว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความรู้ในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบไฉมน้ำว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและนักเรียนในโรงเรียนเอกชนด้วยอัตราส่วนวิกฤต (t) พบว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบไฉมน้ำว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนรวมความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบไฉมน้ำว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและนักเรียนในโรงเรียนเอกชนด้วยอัตราส่วนวิกฤต (t) พบว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนรวมความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบไฉมน้ำว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย